

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Vi må jo konstatere, at politiet først nu kommer til at gøre en indsats, og at politiet selv har erkendt, at det ikke har været godt nok. I alle mulige offentlige høringer har de sagt, at det ikke er godt nok, og så siger vi også, at det ikke er godt nok. Vi har f.eks. sagt, at beskyttelsesperioden måske skulle udvides, og nu siger regeringen: Måske, måske ikke, jamen det kan da godt være, den skal være længere.

Så er der nogle, der har sagt, at man i større eller mindre omfang skal kriminalisere prostitutionskunderne. Men det har jo ikke været en central del af denne diskussion og er ikke en central del af forhandlingerne om handlingsplanen, så jeg tror godt, vi kunne have været nået til enighed, hvis regeringen havde ønsket det. Men regeringen har ikke taget initiativ til nogen forhandlinger, og det er der ikke noget at gøre ved.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er jeg ikke enig med fru Lone Dybkjær i, men vi skal ikke trætte Folketinget og ikke mindst tilhørerne med en lang diskussion om, hvordan man forhandler sig frem til en vedtagelse. Men jeg synes, det er vigtigt at få sagt, at politiet indtil videre har gjort en overordentlig stor indsats.

Jeg kan ikke acceptere præmissen om, at politiet ikke har gjort noget. Men vi må erkende, at vi har 54 politikredse, hvoraf nogle er meget små, og hvor der har været mange andre presserende opgaver, der også har skullet løses. Det har gjort det vanskeligt, at der ikke har været egentlige team, og at der ikke har været et tilstrækkeligt stort personale, man har kunnet trække tværgående på for at løse opgaven, men det bliver der mulighed for nu med de nye store politikredse, og det gælder ikke kun bekæmpelsen af kvindehandel. Nu kan den politimæssige indsats løftes på alle områder.

Jeg synes simpelt hen, det er urimeligt over for politiet, at man nærmest trækker på skuldrene og siger, at der ikke er gjort noget. Vi må bare erkende, at det af mange årsager har været meget, meget, meget svært at gøre en tilstrækkelig indsats. Det er svært at komme prostitutionens bagmænd til livs, men jeg synes altså, det er urimeligt, hvis man nærmest konkluderer, at der ikke er sket noget indtil videre, for det er ikke det billede, jeg har.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ministeren siger, at der ikke har været nogen målbar effekt af nogen indsats, der er foretaget nogen andre steder, men jeg vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på, at ministeren selv svarede Folketingets Retsudvalg i september sidste år, at rekrutteringen af unge kvinder og mænd til prostitution i Sverige er faldet, efter at Sverige har indført et forbud mod køb af sex.

Er det ikke en målbar effekt, når ministeren selv svarer det til Folketingets Retsudvalg? Der kom en redegørelse fra ligestillingsenheden i Sverige, og var svaret ikke i overensstemmelse med sandheden? Er det ikke, hvad man kan kalde en målbar effekt, når man kan se, at rekrutteringen er faldet?

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, jeg må rette fru Pernille Vigsø Bagge og sige, at det ikke var udtryk for min opfattelse af, hvordan tingenes tilstand er i Sverige. Vi refererede loyalt en svensk enheds opfattelse af virkeligheden, og det er da klart, at man måske er mest tilbøjelig til at referere det, der nu engang er den siddende regerings politik.

Som jeg erindrer svaret – eller måske har det været et tidligere svar, jeg har afgivet – påpegede vi, at nogle af de indberetninger, der er kommet fra politiet i Sverige, desværre tyder på, at det også kan have en meget negativ effekt at indføre en ordning som den svenske, fordi man faktisk kan gøre vilkårene endnu ringere for de piger, der i forvejen har det allerdårligst. Jeg synes faktisk også, det er tankevækkende, at i det omfang, der har været en debat om problemet her i Danmark, har nogle af de kvinder, det handler om, advaret imod at gennemføre et sådant forslag, fordi det ville betyde, at det er de rigtig, rigtig, rigtig dårlige kunder, som virkelig behandler pigerne dårligt, der vil fortsætte med at udnytte dem.

Så jeg vil sige til fru Pernille Vigsø Bagge: Der er absolut ingen empirisk eller grundig dokumentation for, at den vej skulle være den rigtige vej at gå, hvis man vil kvindehandel til livs. Tværtimod kunne man nok sige, at det eneste, der for alvor virker mod kvindehandel, er at bekæmpe fattigdom.